

Serce Przywódcy

(Rozwijanie Cech Przywódców)

“ On ich pał w prawoici swego serca i roztropnie prowadził swoimi rękoma.” (Ps 78:72)

W każdym stuleciu przychodzi czas, kiedy musi wyłonić się przywódca, aby zaspokoić potrzebę danej chwili. Z tego powodu nie istnieje potencjalny lider, który nie miałby okazji do wprowadzenia zmian na lepsze. Niestety bywa tak, że w chwili potrzeby nie wyłania się żaden przywódca.

Dlaczego zdarza się, że mimo sprzyjających okoliczności nie wyłania się żaden przywódca? W wielu przypadkach przyczyną jest to, że ludzie nie przygotowali swych serc by służyć innym. Jakiego serca potrzebujemy?

Przygotowanie naszych serc

Rozwijanie “umiejętności” jest istotne, aby skutecznie przewodzić. Jednak każdy wielki przywódca powinien najpierw dążyć do przemiany swojego serca.

W *Dziejach Apostolskich* 9:3-6 Paweł podróżując do Damaszku spotyka Jezusa twarzą w twarz. Dwa pytania Pawła są właściwymi pytaniami zadanymi we właściwym porządku. Pierwsze pytanie brzmi: “Kim jesteś, Panie?”, drugie: „Co chcesz abym czynił?” Właśnie te pytania powinny wyznaczać kierunek życia przywódcy.

Przywódca, którego używa Bóg...

1. Ma w swoim życiu CEL.

“Ale to wszystko, co było dla mnie zyskiem, ze względu na Chrystusa uznałem za stratę. I owszem, nawet wszystko uznaję za stratę ze względu na najwyższą wartość poznania Chrystusa Jezusa, Pana mojego. Dla Niego wyzułem się ze wszystkiego i uznaję to za śmięci, bylebym pozyskał Chrystusa i znalazł się w Nim... przez poznanie Jego: zarówno mocy Jego zmartwychwstania, jak i udziału w Jego cierpieniach - w nadziei, że upodabniając się do Jego śmięci, dojdę jakoś do pełnego powstania z martwych...” (Flp 3:7-14)

Czy znasz Boży cel dla twojego życia? Opowiedz sobie na następujące pytania:

- Z jakimi trudnościami się zmagasz?
- Jakie dary duchowe otrzymałeś?
- Jakie wrodzone talenty posiadasz?
- Jakie są twoje pragnienia i pasje?
- Co zauważają w tobie inni?
- Jakie są twoje plany i marzenia?
- Jakie możliwości się przed tobą otwierają?

2. Dzięki Bożej Łasce usunął ze swojego życia wszelkie PRZESZKODY.

“ I my zatem mając dokoła siebie takie mnóstwo świadków, odłożywszy wszelki ciężar, [a przede wszystkim] grzech, który nas łatwo zwodzi, winniśmy wytrwale biec w wyznaczonych nam zawodach. Patrzmy na Jezusa, który nam w wierze przewodzi i ją wydoskonala. On to zamiast radości, którą Mu obiecywano, przecierpiał krzyż, nie bacząc na [jego] hańbę, i zasiadł po prawicy tronu Boga.” (Hbr 12:1-2)

PODSTAWA
BIBLIJNA

PRZESTUDIUM
SŁOWO

Charakter i prawość są nieodzowne. Charakter możemy zdefiniować, jako umiejętność przewodzenia sobie samemu. Kiedy potrafisz sam siebie właściwie prowadzić, inni mogą chcieć pójść za tobą. To jest fundament, na którym zbudowane jest życie przywódcy. Wszystko ma swój początek w charakterze, ponieważ przywództwo funkcjonuje w oparciu o zaufanie. Jeżeli nie wzbudzasz w ludziach zaufania, nie pójda za tobą. Charakter przywódcy:

- a. świadczy o **WIARYGODNOŚCI**.
- b. wzbudza **SZACUNEK**.
- c. rodzi **WYTRWAŁOŚĆ**.
- d. dobywa **ZAUFIANIE**.

Aby ukształtować silny charakter przywódcy powinien:

- a. Pracować nad **SAMODYSCYPLINĄ**
- b. Rozwijać poczucie **PEWNOŚCI** i **TOŻSAMOŚCI W CHRYSZCIE**.
- c. Ugruntowywać swoje **PRZEKONANIA, WARTOŚCI** i **ZASADY MORALNE**.

3. Jest całkowicie do Bożej **DYSPOZYCJI**

“A zatem proszę was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście dali ciała swoje na ofiarę żywą, świętą, Bogu przyjemną, jako wyraz waszej rozumnej służby Bożej. Nie bierzcie więc wzoru z tego świata, lecz przemieniajcie się przez odnawianie umysłu, abyście umieli rozpoznać, jaka jest wola Boża: co jest dobre, co Bogu przyjemne i co doskonałe.” (Rz 12:1-2)

Aby móc przewodzić innym, musimy rozwinąć w sobie trzy postawy zupełnego poddania się Bogu:

- a. Nie chcę nic **UDOWADNIAĆ**. (Nie staramy się dowieść naszej wartości.)
- b. Nie mam nic do **STRACENIA**. (Nie pragniemy wizerunku czy popularności.)
- c. Nie mam nic do **UKRYCIA**. (Nie udajemy, ale postępujemy szczerze.)

4. Nauczył się, jak trwać w **MODLITWIE**.

“Spotkało kogoś z was nieszczęście? Niech się modli... Choruje ktoś wśród was? Niech sprowadzi kapłanów Kościoła, by się modlili nad nim... A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie... Wyznawajcie zatem sobie nawzajem grzechy, módlcie się jeden za drugiego, byście odzyskali zdrowie. Wielką moc posiada wytrwała modlitwa sprawiedliwego.” (Jk 5:13-16)

Jezus mówi o trzech sposobach modlitwy (Mt 7:7), w której przywódcy muszą uczyć się trwać:

- a. **PROSIĆ** – to modlitwa wiary. Prosząc przez wiarę chwytam się Bożych obietnic.
- b. **SZUKAĆ** – to modlitwa oddania. Szukając pragniemy poznać Bożą wolę.
- c. **KOŁATAĆ** – to modlitwa wstawiennicza. Kołatając modlimy się za tych, którzy nie mogą lub nie chcą sami się modlić.

5. Studiuj **SŁOWO BOŻE**

“Wszelkie Pismo od Boga natchnione /jest/ i pożyteczne do nauczania, do przekonywania, do poprawiania, do kształcenia w sprawiedliwości - aby człowiek Boży był doskonały, przysposobiony do każdego dobrego czynu.” (2 Tm 3:16-17)

“Dołóż starania, byś sam stanął przed Bogiem jako godny uznania pracownik, który nie przynosi wstydu, trzymając się prostej linii prawdy.” (2 Tm 2:15)

Uczniowie Bożego Słowa badają Pismo Święte, by zrozumieć Jego znaczenie...

- Kiedyś:** Co dany fragment oznaczał kiedyś, dla starożytnego odbiorcy?
- Zawsze:** Jakiej ponadczasowej, uniwersalnej zasady możemy się z niego nauczyć?
- Teraz:** Jakie ma zastosowanie w moim życiu?

6. Głosi przemieniającą życie **NOWINĘ** dla świata

“ Trzymajcie się mocno Słowa Życia, abym mógł być dumny w dniu Chrystusa, że nie na próżno biegłem i nie na próżno się trudziłem.” (Flp 2:16)

W Liście do Rzymian 1:14-16, Apostoł Paweł opisał trzy postawy wobec Ewangelii:

- Jestem **ZOBOWIĄZANY** (w.14)– Dzielenie się Ewangelią jest moim długiem wobec świata.
- Jestem **CHĘTNY** (w 15) – Z pasją dzielę się Dobrą Nowiną.
- NIE WSTYDZĘ SIĘ** (w. 16) – Będę się nią dzielił, ponieważ jedynie ona niesie prawdę o zbawieniu.

7. **WIERZY**, więc nie boi się oczekiwać rezultatów.

“I nie zachwiał się w wierze, choć stwierdził, że ciało jego jest już obumarłe... i że obumarłe jest łono Sary. I nie okazał wahania ani niedowierzania co do obietnicy Bożej, ale się wzmocnił w wierze. Oddał przez to chwałę Bogu. i był przekonany, że mocen jest On również wypełnić, co obiecał.” (Rz 4:19-21)

W Liście do Hebrajczyków 11:13 znajdujemy opis wierzących kobiet i mężczyzn:

- Wizja** – każde z nich „widziało” z daleka wypełnienie Bożych obietnic.
- Zaufanie** – każde z nich ufało Bożym obietnicom.
- Pewność** – wiedzieli, że Boże obietnice dotyczą ich życia.
- Postanowienie** – uważali siebie za obcych i gości na tej ziemi.
- Marzenia** – nie pochłaniały ich wspomnienia, ale marzenia o Bożej obietnicy.

8. Jego postawa i czyny nastawione są na **SŁUŻENIE**.

W Liście do Filipian 2:5-11 Paweł pisze o tym, że powinniśmy przejąć ten sam styl myślenia, jaki charakteryzował Jezusa i sprawiał, że służył On ludziom swoją postawą i czynami:

“On, istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, stawszy się podobnym do ludzi. A w zewnętrznym przejawie, uznany za człowieka, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci - i to śmierci krzyżowej.” (Flp 2:6-8)

Chociaż Jezus był Bogiem, nie był skoncentrowany na swojej pozycji, ale na swoim celu. Wiedział, że cel ten najlepiej osiągnie służąc ludziom. Przywódcy wyłaniają się w sposób naturalny, gdy ktoś decyduje się służyć innym.

Zawsze zaczyna się od potrzeby:

- Potrzeba ta wzbudza w tobie pasję.
- Podejmujesz działania, by zaspokoić tę potrzebę.
- Działania te skłaniają innych do współpracy.

9. Odkrywa DARY w sobie i w innych.

“Do czasu, aż przyjdzie, przykładaj się do czytania, zachęcania, nauki. Nie zaniedbuj w sobie charyzmatu, który został ci dany za prawą prorocstwa i przez nałożenie rąk kolegium prezbiterów. W tych rzeczach się ćwicz, cały im się oddaj, aby twój postęp widoczny był dla wszystkich. Uważaj na siebie i na naukę, trwaj w nich! To bowiem czyniąc i siebie samego zbawisz, i tych, którzy cię słuchają.” (1 Tm 4:13-16)

Przywódcy wyłaniają się w sposób naturalny, kiedy odkrywając swój dar używają go by służyć innym. Zazwyczaj przebiega to następująco:

- a. Przywódca odkrywa swój dar.
- b. Rozwija dar, który otrzymał.
- c. Znajduje miejsce, gdzie może ten dar stosować.
- d. Dar ten daje mu płaszczyznę oddziaływania.
- e. Przywódca rozkwita dzięki używaniu swojego daru.

10. Jest wystarczająco PEWNY SWOJEJ TOŻSAMOŚCI, by umacniać innych.

“wiedząc, że Ojciec dał Mu wszystko w ręce oraz że od Boga wyszedł i do Boga idzie, wstał od wieczerzy i złożył szaty. A wzięwszy prześcieradło nim się przepasał. Potem nalał wody do miednicy. I zaczął umywać uczniom nogi i ocierać prześcieradłem, którym był przepasany.” (Jn 13:3--5)

W Ewangelii Jana 13 Jezus pokazał, co znaczy mieć serce sługi, obmywając swoim uczniom stopy. Zwróć uwagę, że mógł to uczynić, ponieważ był pewien swojej tożsamości. Przywódcy, którzy nie mają pewności, kim są w Chrystusie, własnymi rękami pokrzyżują swoje działania. Niepewni przywódcy stają się największymi wrogami samych siebie. Nie mogą dzielić się zwycięstwami ani smutkami. Jedynie pewni swej tożsamości przywódcy są w stanie umacniać innych. Oto różnice między przywódcą pewnym i niepewnym:

PRZYWÓDCY PEWNI SWOJEJ TOŻSAMOŚCI	PRZYWÓDCY NIEPEWNI SWOJEJ TOŻSAMOŚCI
a. Skupiają się na ręcznikach	a. Skupiają się na tytułach
b. Czerpią siłę ze swojej tożsamości.	b. Czerpią siłę ze swojego wizerunku.
c. Służą innym.	c. Zdobywają status wykorzystując innych.
d. Chcą czynić ludzi bardziej Wartościowymi.	d. Chcą zyskiwać wartość kosztem innych.

11. Żyją NAPEŁNIENI Duchem Świętym.

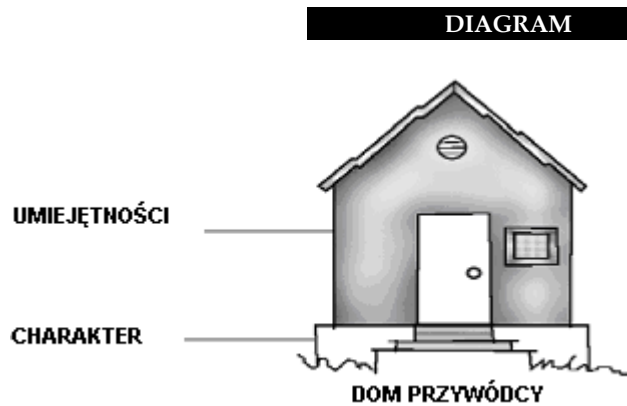
“A nie upijajcie się winem, bo to jest [przyczyną] rozwiązłości, ale napętniajcie się Duchem, przemawiając do siebie wzajemnie w psalmach i hymnach, i pieśniach pełnych ducha, śpiewając i wysławiając Pana w waszych sercach. Dziękujcie zawsze za wszystko Bogu Ojcu w imię Pana naszego Jezusa Chrystusa!” (Ef 5:18-20)

- a. Przywódcy napętnieni Duchem Świętym posiadają duchowy autorytet.
- b. Przywódcy napętnieni Duchem Świętym nieustannie widzą działanie Boga w ich służbie.
- c. Życie przywódcy napętnionego Duchem Świętym wymaga ponadnaturalnego wyjaśnienia.

12. Zanim zaczyna przewodzić, chce być dla innych PRZYKŁADEM.

„Czyż nie wiecie, że gdy zawodnicy biegną na stadionie, wszyscy wprowadzie biegną, lecz jeden tylko otrzymuje nagrodę? Przeto tak biegnijcie, abyście ją otrzymali. Każdy, który staje do zapasów, wszystkiego sobie odmawia; oni, aby zdobyć przemijającą nagrodę, my zaś nieprzemijającą. Ja przeto

biegnę nie jakby na ośle; walczę nie tak, jakbym zadawał ciosy w próżnię, lecz poskrabiam moje ciało i biorę je w niewolę, abym innym głosząc naukę, sam przypadkiem nie został uznany za niezdatnego.” (1 Kor 9:24-27)

Prawe serce jest tak ważne u przywódców, ponieważ:

- Przywództwo opiera się na ZAUFANIU.
- Prawość ma DUŻY wpływ na ludzi.
- Mamy skłonność, by więcej pracy wkładać w nasz WIZERUNEK niż prawość.
- Prawość oznacza ŻYC samemu według prawdy.
- Charyzma może przyciągać ludzi, ale tylko PRAWOŚĆ pozwoli ich przy sobie zatrzymać.
- Prawość to ZWYCIĘSTWO, nie dar.
- BĘDZIESZ tym, kim stajesz się w tej chwili.
- Przywódcy powinni wymagać WIĘCEJ OD SIEBIE niż od swoich naśladowców.

OCEŃ SIEBIE: Gdzie według siebie plasowałbyś się w rankingu charakteru? Jak wygląda twoje serce?

ZASTOSOWANIE: Jakie kroki (działania, zajęcia) mógłbyś podjąć, aby ukształtować w sobie silny charakter?

KLUCZ: – MLM Zeszyt 1, Lekcja 2:
Serce Przywódcy

ODPOWIEDZI

Przywódcą, którego używa Bóg...

1. CEL
2. PRZESZKODY
3. DYSPOZYCYJNOŚĆ
4. MODLITWA
5. BOŻE SŁOWO
6. NOWINA
7. WIARA
8. SŁUŻENIE
9. DARY
10. TOŻSAMOŚĆ
11. NAPEŁNIENIE DUCHEM ŚWIĘTYM
12. PRZYKŁAD